

239. САБРАНОСТ У БОГА!

(На глас број 53. 80. и 183.)

1. Ходи, Спасе, и узми ме К' Себи из жубора тог'!
С' Маријом ме Ти посади, Да ја слушам гласа Твог:
Самоћа и покој - крас - Води ближе к' Богу нас.
2. Благо томе, кој' слободан Од све вреве света тог,
Срцем, духом на небу је, Тражи места где је Бог.
И обавља свети рад, Што је вечно чинит' рад.
3. Палме цвате крај потока: Ми кад с' Богу ближимо,
Служимо Му духом сада, Љубимо Га, молимо!
Гле! кад ниси сабран ти Не мож' Бож'је примати.
4. Усамљено срце прима Снаге оног света ту,
Кад се од земског одвоји И преда се свом Богу:
Ту поклања нама Бог У страдању мира Свог.
5. Пре векова, Боже, свију У Себи си био сам!
Блажен, ко се с' Тобом здружи, Живи у вечности там'!
У тишину нас прими, Нек смо вечно с' Тобом ми!